

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 2010 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wymiarów i okresów ochronnych
organizmów morskich oraz szczegółowych warunków wykonywania
rybołówstwa morskiego

Na podstawie art. 31 ustawy z dnia 19 lutego 2004 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 62, poz. 574, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 marca 2008 r. w sprawie wymiarów i okresów ochronnych organizmów morskich oraz szczegółowych warunków wykonywania rybołówstwa morskiego (Dz. U. Nr 43 poz. 260, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) węgorza (*Anguilla anguilla* L.) - 50 cm.”;

2) w § 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) węgorza w terminie od dnia 15 czerwca do dnia 15 lipca na obszarze morza terytorialnego i w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej.”;

3) § 7 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rybołówstwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 96, poz. 807, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 92, poz. 753 i Nr 168, poz. 1323.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 66, poz. 407, Nr 88, poz. 538, Nr 103, poz. 663, Nr 225, poz. 1498 i z 2009 r. Nr 65, poz. 549.

„§ 7. Do prowadzenia na morzu terytorialnym połowów ryb niżej wymienionych gatunków ustanawia się następujące, najmniejsze długości boku oczka narzędzi połowowych w milimetrach:

Gatunek	Długość boku oczka
troć	80
pstrąg tęczowy	65
leszcz i sandacz	60
sieja i szczupak	55
płoc i okoń	30
węgorz	20

4) po § 25b dodaje się § 25c w brzmieniu:

„§ 25c. Ukierunkowanych połowów śledzi nie prowadzi się na obszarze ICES 22-24 w okresie od dnia 20 kwietnia 2010 r. do dnia 20 czerwca 2010 r., przy użyciu statków rybackich o długości całkowitej większej lub równej 12 m oraz w odległości powyżej 3 Mm od linii brzegowej, oraz przy użyciu narzędzi połowowych innych, niż wymienione w § 6 pkt 3 lit. a i b oraz pkt 4 lit. a i b.”

5) załącznik do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia2010 r.
(poz.)

**LISTA PORTÓW, W KTÓRYCH NALEŻY DOKONAĆ WYŁADUNKU DORSZY, W PRZYPADKU GDY
NA STATKU RYBACKIM ZNAJDUJĄ SIĘ DORSZE W ILOŚCI PRZEKRACZAJĄCEJ 750
KILOGRAMÓW ŻYWEJ WAGI**

1. Dziwnów
2. Kołobrzeg
3. Darłowo
4. Ustka
5. Łeba
6. Hel
7. Władysławowo
8. Jastarnia
9. Gdańsk (nabrzeże Pleniewo)
10. Mrzeżyno
11. Świnoujście

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia zmienia *rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 marca 2008 r. w sprawie wymiarów i okresów ochronnych organizmów morskich oraz szczegółowych warunków wykonywania rybołówstwa morskiego* (Dz. U. z 2008, Nr 66, poz. 407, Dz. U. z 2008 r. Nr 88, poz. 538, Dz. U. z 2008 r. Nr 103, poz. 663, Dz. U. z 2008 r. Nr 225, poz. 1498, Dz. U. z 2009 r. Nr 65, poz. 549).

Spadek światowych zasobów węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla* L.) notowany jest od 1980 roku. Obecnie znajdują się one poniżej poziomu, który zapewnia ich bezpieczeństwo biologiczne. Naturalne wstępowanie węgorza do wód europejskich (tzw. formy szklistej) kształtuje się aktualnie na najniższym rejestrowanym historycznie poziomie - wynosi ok. 5% średniego poziomu z lat 1970-1979 i nie wykazuje symptomów poprawy. W naukowej opinii z 2005 roku sporządzonej dla Komisji Europejskiej Międzynarodowa Rada Badan Morza (ICES) wskazała konieczność podjęcia przez Kraje Wspólnoty Europejskiej działań, mających na celu ochronę populacji tego gatunku.

Zgodnie z *Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1100/2007*, z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającym środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego (Dz. Urz. UE L 248 z 22.09.2007, str. 17), Polska jako obszar naturalnego występowania tego gatunku, została zobligowana do opracowania planu gospodarowania jego zasobami. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi wspólnie z naukowcami Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni oraz Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. S. Sakowicza w Olsztynie, po konsultacji ze środowiskiem rybackim, opracowało krajowy plan gospodarowania zasobami węgorza dla dwóch polskich dorzeczy - Wisły i Odry. Plan gospodarowania zasobami węgorza w Polsce został zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej z dnia 6 stycznia 2010 r. (K(2009)10601).

Celem powyższego planu jest osiągnięcie wolnego spływu węgorzy srebrnych w ilości 40% takiej wielkości populacji, jaka spływałaby, gdyby nie podlegała działalności człowieka. Do realizacji założeń zaplanowano wykorzystanie działań obejmujących zwiększenie dotychczasowych zarybień, udrożnienie szlaków migracji ryb oraz redukcję śmiertelności połowowej węgorza. Zgodnie z planem gospodarowania zasobami węgorza ograniczenie śmiertelności połowowej rzędu 25% osiągnięte ma zostać poprzez ustanowienie miesięcznego okresu ochronnego w terminie od 15.06. do 15.07. obowiązującego we wszystkich powierzchniowych wodach Polski (morskich i śródlądowych). Dodatkowo, plan przewiduje wprowadzenie działań uzupełniających polegających, m.in. na ujednoczeniu wymiaru ochronnego węgorza w wodach powierzchniowych (powinien on wynosić 50 cm), poprawę selektywności narzędzi rybackich poprzez stosowanie sit selektywnych w ostatnich komorach narzędzi pułapkowych lub zwiększenie boku oczka sieci w kutlu (matni) do 20 mm, a także ustanowienie limitu połowu dziennego na wędkę w liczbie 2 węgorzy na dobę, celem przeciwdziałaniu wzrostowi śmiertelności wywołanej połowami amatorskimi ponad poziom uwzględniony w zastosowanym modelu populacji.

Wdrożenie w życie założeń planu gospodarowania zasobami węgorza wymaga zmian obowiązujących przepisów dotyczących ochrony zasobów ryb podlegających eksploatacji, w tym zmienianego rozporządzenia określającego szczegółowe przepisy ochrony ryb i raków w wodach śródlądowych.

W projektowanym rozporządzeniu przewiduje się ponadto możliwość otwarcia połowów śledzia na obszarze 22-24 ICES Morza Bałtyckiego jedynie dla statków rybackich o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów, wystawiających narzędzia stawne, to jest: wontony, mance, niewody stawne oraz żaki w odległości 3 Mm od linii brzegowej.

Należy wskazać, że przy podziale kwot połowowych na 2010 rok doszło do znaczącej redukcji limitu połowowego śledzia zachodniego Bałtyku dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej przez Radę UE. Ponadto, zaistniała konieczność spłaty przełowienia dokonanego w 2009 r. (ok. 900 ton) z kwoty śledzia przyznanej Polsce w 2010 roku. W związku z czym, ze względu na intensywność i wydajność połowów w pierwszych miesiącach roku 2010, polska administracja pismem z dnia 4 marca 2010 roku poinformowała Komisję Europejską o możliwości wprowadzenia tzw. „fishing stop”, a Komisja Europejska w dniu 5 marca 2010 r. zamknęła dla statków pływających pod polską banderą połowy śledzia na przedmiotowym obszarze.

Zamknięcia dokonano w obawie przed całkowitym wyczerpaniem lub przekroczeniem (jak to miało miejsce w roku 2009) przyznanej Polsce kwoty połowowej śledzia przez duże statki rybackie. Połowy zostały wstrzymane w odpowiednim momencie, tak by uniknąć przekroczenia kwoty, oraz aby pozostała kwota mogła zostać wykorzystana przez mniejsze statki rybackie. Dostęp do niewielkiej pozostałej kwoty połowowej śledzia dla wszystkich statków rybackich, w szczególności jednostek o długości powyżej 20 metrów, o dużej wydajności połowowej, specjalizujących się w połowach pelagicznych włokami, zwiększyłby nadmiernie ryzyko przekroczenia kwoty. Dlatego też planuje się otwarcie połowów ograniczone określeniem szczegółowych warunków prowadzenia połowów śledzia.

Kluczowy w sprawie był w roku bieżącym brak możliwości połowu śledzia przez małe jednostki rybackie (o długości poniżej 12 metrów) podczas gdy duże statki rybackie mogły takie połowy prowadzić. Na sytuację tę złożyły się przede wszystkim warunki atmosferyczne na początku roku 2010 (zalodzenie morza), które spowodowały, że połowów śledzia mogły dokonywać jedynie duże statki rybackie, wykorzystujące narzędzia ciągnięte (włoki pelagiczne). Małe statki prowadzące połowy przy użyciu narzędzi stawnych w strefie przybrzeżnej nie miały takiej możliwości. Ważna jest również kwestia sezonowego występowania śledzia w wodach przybrzeżnych w poszczególnych okresach roku połowowego. Śledź stada zachodniego jest typową rybą pelagiczną otwartego morza i w okresie tarłowym jego ławice skupiają się blisko brzegu, gdyż dla złożenia ikry potrzebują płytkich wód o dnie piaszczystym lub kamienistym. Tarło, w zależności od temperatury wody, odbywa się od marca do maja, zwykle w okolicach Świnoujścia, Dziwnowa i Kołobrzegu. Okresowe gromadzenie się śledzi na stosunkowo małej powierzchni

czyni odłów łatwiejszym i bardziej ekonomicznym, poza tym śledzie rozpoczynające wędrówki tarłowe są zwykle w szczytowej kondycji i odznaczają się wysokimi walorami konsumpcyjnymi.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, iż wystąpiła nierówność podmiotów wykonujących rybołówstwo morskie, gdyż większe statki rybackie, używające do połowów narzędzi ciągnionych, wykorzystywały w znacznym stopniu kwotę śledzia i tym samym uniemożliwiły prowadzenie połowów tego gatunku statkom o długości poniżej 12 metrów. W celu zniwelowania niekorzystnych różnic zasadnym jest wprowadzenie możliwości prowadzenia połowów dla statków rybackich o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów, które nie mogły prowadzić połowów na początku roku 2010. Niniejszy projekt rozporządzenia pozwoli na wyrównanie szans dla armatorów mniejszych statków rybackich i umożliwi im prowadzenia połowów śledzi w 2010 roku tak by poprawić ich sytuację ekonomiczną. Podkreślić przy tym należy, iż armatorzy mniejszych jednostek nie posiadają alternatywnych rozwiązań odnośnie możliwości prowadzenia połowów innych istotnych ekonomicznie gatunków organizmów morskich.

Mając powyższe na względzie należy zsynchronizować działania dotyczące wystąpienia do Komisji Europejskiej o ponowne otwarcie połowów śledzia z wszczęciem uzgodnień planowanej regulacji, tak by projektowany akt prawny mógł zostać przesłany do konsultacji społecznych i uzgodnień międzyresortowych jeszcze przed oficjalnym otwarciem połowów.

Ponadto w projektowanym rozporządzeniu proponuje się wprowadzenie zmiany polegającej na wyznaczeniu portu w Świnoujściu jako portu, w którym można dokonywać wyładunków dorszy, w przypadku gdy na statku rybackim znajdują się dorsze w ilości przekraczającej 750 kg żywej wagi, co stanowi realizację uprawnienia wynikającego z art. 18 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającego wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 779/97 (Dz. Urz. UE L 248 z 22.09.2007, str. 1). Przyjęcie proponowanego rozwiązania umożliwi dokonywanie wyładunków dorszy w ilości przekraczającej 750 kg armatorom statków rybackich portu macierzystego w Świnoujściu i jest wypełnieniem licznych postulatów środowisk rybackich. Świnoujście posiada Bazę Rybacką im. Lechosława Goździka, która stanowi nowoczesny obiekt przystosowany do obrotu produktami rybołówstwa.

Jednocześnie zaznaczyć należy, iż wprowadzenie portu Świnoujście na listę portów wyznaczonych do wyładunków dorszy w ilości powyżej 750 kg przyczyni się do lepszego wykorzystania infrastruktury portowej, zmodernizowanej z udziałem środków z SPO Rybołówstwo i Przetwórstwo Ryb 2004-2006, przyniesie korzyści ekonomiczne dla regionu Świnoujścia poprzez zwiększenie podaży ryb oraz stworzy możliwość zawijania statków bandery niemieckiej do Świnoujścia, co zostało zasygnalizowane przez tamtejsze organizacje producentów.

Zaproponowano, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem jego ogłoszenia. W interesie podmiotów, na które oddziaływać będzie niniejsza regulacja jest szybkie wprowadzenie w życie rozwiązań zawartych w rozporządzeniu

tak, aby na ich podstawie można było umożliwić prowadzenie połowów i wyładunków na korzystniejszych dla rybaków warunkach. Zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją na przeszkodzie temu, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem jego ogłoszenia.

Niniejszy akt prawny nie podlega notyfikacji, w trybie przewidzianym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. 2002 Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ nie zawiera norm technicznych.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. 2005 Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt niniejszego rozporządzenia został udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia nie został ujęty w „Programie Prac Legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi” na okres styczeń – czerwiec 2010 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Wejście w życie projektowanych czasowych ograniczeń będzie miało w najbliższym czasie wpływ na rybackich użytkowników śródlądowych wód powierzchniowych oraz podmioty prowadzące amatorskie połowy ryb.

2. Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego

Przewiduje się, że wejście w życie projektowanych zmian nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanych zmian nie wpłynie w znaczący sposób na rynek pracy. Niemniej, działania mające na celu utrzymanie możliwości gospodarczego pozyskiwania węgorza powinny docelowo utrzymać miejsca pracy w rybactwie śródlądowym. Z kolei skrócenie okresu ochronnego troci będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy.

4. Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przewiduje się, że projekt wprowadzanych zmian rozporządzenia nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki. Jednocześnie, poprzez efektywniejszą realizację odtworzenia populacji ryb z gatunku węgorz europejski w ramach „Programu gospodarowania zasobami węgorza”, który jest realizowany przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, w okresie późniejszym podmioty uprawnione do rybactwa w obwodach rybackich oraz prowadzące amatorskie połowy ryb, będą miały możliwość korzystania z powiększających się zasobów ryb tego gatunku.

5. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanych zmian dotyczących skrócenia okresu ochronnego troci wędrowej przyczyni się do rozwoju gospodarczego rejonu Pomorza, w szczególności branży turystycznej, w tym głównie wędkarskiej, a także sektora usług od niej zależnej. Z kolei ograniczenia w zakresie połowu węgorza dotyczą okresu, w którym na atrakcyjność gospodarczą wód wpływa szereg czynników, wśród których możliwości połowu węgorza nie są decydujące.

6. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia został przesłany do następujących organizacji branżowych oraz jednostek naukowych: Kołobrzeskiej Grupy Producentów Ryb, Krajowej Izby Producentów Ryb w Ustce, Organizacji Producentów Rybnych Władysławowo, Stowarzyszenia Armatorów Rybackich w Kołobrzegu, Zrzeszenia Rybaków Morskich – Organizacji Producentów w Gdyni,

Związku Rybaków Polskich w Ustce, Stowarzyszenia Armatorów Łódziowych, Stowarzyszenia Rybaków Zalewu Wiślańskiego, Polskiego Stowarzyszenia Przetwórców Ryb, Zrzeszenia Rybaków Zalewu Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie, Stowarzyszenia Rybak w Tolkmicku, Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni, Business Centre Club, Związku Rzemiosła Polskiego, Forum Związków Zawodowych, Krajowego Związku Rewizyjnego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowej Rady Spółdzielczej, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Federacji Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego, Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Związku Zawodowego Rolnictwa „Samobrona”, Krajowego Związku Rolników, Kótek i Organizacji Rolniczych, Związku Zawodowego Rolników „Ojczyzna”, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych oraz Rady Krajowej Sekretariatu Transportowców.

W odpowiedzi Kołobrzaska Grupa Producentów Ryb (KGPR) zgłosiła poprawkę do projektu polegającą na zwiększeniu granicznej długości całkowitej statków, które nie będą mogły prowadzić ukierunkowanych połowów śledzia – z długości większej lub równej 12 m na długość większą lub równą 15 m. KGPR zaproponowała również dodać tu do narzędzi połowowych, przy użyciu których będzie można dokonywać połowów śledzia. Odnosząc się do powyższego wskazać należy, iż statki rybackie od 12 do 15 m złowiły w 2009 r. ok. 111 ton śledzia zachodniego używając do tego narzędzi ciągnionych, natomiast statki rybackie o długości do 12 m złowiły w analogicznym czasie 876 ton tego gatunku przy użyciu narzędzi stawnych (dopuszczonych niniejszym projektem rozporządzenia). Zatem, porównując ilości statków rybackich do 15 m (11 statków) i do 12 m (32 statki) oraz ilości złowionego przez nie śledzia, stwierdzić należy, że dopuszczenie do połowów wnioskowanej grupy statków nie spełni zakładanego w projektowanej regulacji celu, jakim jest umożliwienie połowów jednostkom małym, operującym blisko brzegu. Jednocześnie wskazać należy, że statki rybackie o długości od 12 do 15 m posiadają szerszy zakres możliwości połowowych innych gatunków (szprot, łosoś, dorsz, gatunki nielimitowane), jak i używania narzędzi połowowych ciągnionych, w związku z czym nie zostaną dotknięci negatywnymi skutkami wprowadzanej regulacji.

Ponadto Zrzeszenie Rybaków Zalewów Szczecińskiego, Kmieńskiego i Jeziora Dąbie oraz Stowarzyszenie Rybak, sprzeciwili się propozycji wprowadzenia okresu ochronnego dla węgorza, który ma obowiązywać od dnia 15 czerwca do dnia 15 lipca na obszarze morza terytorialnego i w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej. Wspomniane organizacje domagają się również wprowadzenia w projekcie rozporządzenia regulacji dotyczących udzielania za okres ochronny węgorza stosownych rekompensat finansowych. Należy podkreślić, że konieczność wprowadzenia okresu ochronnego węgorza wynika z *Planu gospodarowania zasobami węgorza w Polsce*. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającym środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego (Dz. Urz. UE L z 22.09.2007, str. 17), Polska jako obszar naturalnego występowania tego gatunku, została zobligowana do opracowania planu gospodarowania jego zasobami. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi wspólnie z naukowcami Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni oraz Instytutu Rybactwa

Śródlądowego im. S. Sakowicza w Olsztynie, po konsultacji ze środowiskiem rybackim, opracowało krajowy plan gospodarowania zasobami węgorza dla dwóch polskich dorzeczy - Wisły i Odry. Decyzją Komisji Europejskiej z dnia 6 stycznia 2010 r. (K(2009)10601) Plan gospodarowania zasobami węgorza w Polsce został zatwierdzony. Odnosząc się do kwestii rekompensat finansowych poruszonych przez wspomniane organizacje, to należy podkreślić, że rekompensaty finansowe są wypłacane wyłącznie przy udziale Europejskiego Funduszu Rybackiego, na podstawie ustawy z dnia 3 kwietnia 2009 r. o *wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Rybackiego* (Dz. U. Nr 72, poz. 619) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 czerwca 2009 r. w *sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania, wypłaty i zwracania pomocy finansowej na realizację środków objętych osią priorytetową 1 - Środki na rzecz dostosowania floty rybackiej, zawartą w programie operacyjnym „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007- 2013”* (Dz. U. Nr 101, poz. 840, z późn. zm.). W związku z tym projekt niniejszego rozporządzenia nie jest właściwym aktem wykonawczym do regulowania kwestii wypłat rekompensat finansowych za proponowany okres ochronny węgorza.

Opracowano
w Departamencie Rybołówstwa

Akceptował

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym